

Kristeligt Folkeparti har været inde på lignende tanker.

Og i forbindelse med debatten om statsministerens redegørelse til Folketinget den 4. februar 1993 udtalte CD's ordfører, Peter Duetoft: »CD mener stadig væk, at jobrotation, sabbatordninger, orlovsordninger er svaret på den store arbejdsløshed.«

Da SF samtidig også forventer, at det fjerde regeringsparti, Socialdemokratiet, er positivt over for tanken om at gennemføre en generel sabbatorlov, går SF ud fra, at den nye regering vil leve op til dens eget motto »en ny start« på dette område, og at den dermed går positivt ind for forslaget om en sabbatorlov.

Ifølge Økonomiministeriets konjunkturoversigt, februar 1993, forventes arbejdsløsheden at nå et rekordstort antal på 335.000 personer i 1993.

Der er derfor brug for alle forslag, som kan bidrage til nedbringelse af arbejdsløsheden. Det drejer sig om at forøge uddannelsesindsatsen, give større frihed for de arbejdsløse til at beskæftige sig med noget meningsfyldt, mens de er arbejdsløse, og indførelse af en generel sabbatordning til afløsning af de særlige orlovsordninger, vi allerede kender.

Arbejdsløsheden er vort største samfundsmæssige og menneskelige problem, og det er nødvendigt med nytænkning i bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Der ligger et paradoks i, at et fald i beskæftigelsen finder sted samtidig med en vækst i produktionen. Dette skyldes en kraftig produktivitetstigning i erhvervslivet, som igen har baggrund i den voldsomme teknologiske fornyelse, som finder sted i disse år. Fra 1980 til 1990 steg bruttofaktoriindkomsten målt i faste priser med 26 pct., mens beskæftigelsen kun steg med 6 pct.

SF er ikke modstander af teknologisk fornyelse. Tværtimod er det en forudsætning for, at dansk erhvervsliv kan klare sig i den skærpede internationale konkurrence. Men det er nødvendigt, at den nye teknologi bliver til glæde for de mange almindelige mennesker i samfundet og ikke kun til gavn for erhvervslivets overskud.

En forudsætning for en drastisk nedbringelse af arbejdsløsheden er bl.a. en bedre fordeling af det eksisterende arbejde. Det har SF forsøgt såvel med forslaget om en frivillig sabbatordning som med forslag om afspadsering af overarbejde. SF finder det himmelråbende uretfærdigt, at nogle har overarbejde, mens andre intet arbejde kan få på trods af store anstrengelser med jobsøgning, efteruddannelse m.v., og at nogle mennesker gerne vil have et sabbatår, men ikke kan få fri hertil, samtidig med at mange tusinder er arbejdsløse.

En frivillig sabbatordning vil ikke komme til at belaste virksomhedernes omkostninger, eftersom folk jo i realiteten kun bytter plads. De, der har arbejde, går frivilligt på dagpenge, og andre ledige kommer i arbejde i hvert fald i nogen tid. I heldigste fald vil et års uddannelse betyde, at nogle medarbejdere kan komme bedre kvalificerede tilbage til arbejdsmarkedet og være med til at afhjælpe flaskehalsproblemerne, f.eks. i situationer, hvor virksomheder omstiller og udvikler produktionen.

Ligeledes vil en frivillig sabbatordning kunne give børn og forældre mere tid sammen, et problem, alle politiske partier og deres ungdomsorganisationer er interesserede i at få løst.